

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

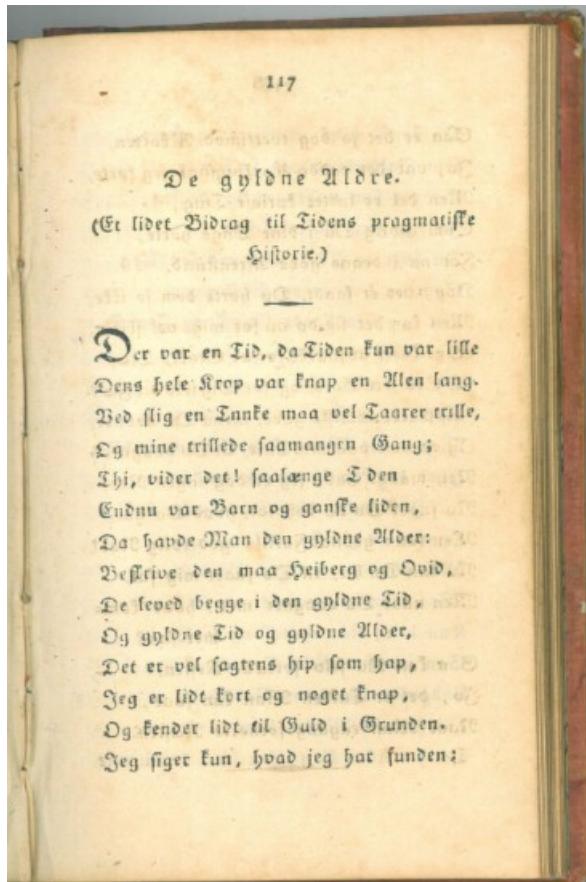
Titel: Idunna. En Nytaarsgave for 1811

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Idunna. En Nytaarsgave for 1811", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 116. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1810_148A-txt-shoot-idm4281/facsimile.pdf (tilgået 17. juli 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

117

De gyldne Aldre.
(Et lidet Bidrag til Tidens pragmatiske
Historie.)

Der var en Tid, da Tiden kun var lille
Dens hele Krop var knap en Aften lang.
Bud slig en Tanke maa vel Taarer trille,
Og mine trillede sagmangten Gang;
Ihi, vider det! saalænge Tiden
Endnu var Barn og ganske siden,
Da havde Man den gyldne Alder:
Besteue den maa Heiberg og Ovid,
De levede begge i den gyldne Tid,
Og gyldne Tid og gyldne Alder,
Det er vel sagtens hip som hap,
Jeg er lidt fort og noget knap,
Og kender lidt til Guld i Grunden,
Jeg siger kun, hvad jeg har funden:

118

Da kunde hvæl en Hjort og Hare,
Ein Doktor disputats forsvare,
Saagot som nogen ørlig Kristen,
Ja selv som Orientalisten,
Da hørte en Klods var nok saa klog
Som nu hos os en Skolepog,
Der dog kan både Gæst og Geest,
Og Thid og Danst,
Og en Latin,
Som ret er fin,
Med andet Meer, som Gud maa vide,
Hvor det kan læres nuomtide.

I midlertid blev Tiden mere voksen
Og var en ganske vittig Dreng,
Men som den stakkels Blomstereng
Maa blive mager, forend Øsen,
Kan blive stor og tyk og feed,
Gaa maatte haade Dyr og Etern,
Undgælde Drengens Vittighed,
Da han sit Næse, blev de summe,
Da han blev klog, saa blev de dumme.

